

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Asan/11/2017
Identifikačné číslo spisu: 2016200425
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2016200425.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Marty Molnárovej v právnej veci žalobcu: Platon Technologies, s.r.o., so sídlom Hlavná 3, 927 01 Šaľa, IČO: 36 279 129, právne zast. Okenica Šula & Co. s.r.o., advokátka kancelária, so sídlom Pražská 11, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.103127655/2016 zo dňa 12.05.2016, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/49/2016 - 103 zo dňa 4. mája 2017 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Žalobcovi priznáva náhrada trov konania pred kasačným súdom v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom krajského súdu bolo zrušené rozhodnutie žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 103127655/2016 zo dňa 12.05.2016 a rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica č. 101014761/2016 zo dňa 12.01.2016 a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Právoplatným rozhodnutím uvedených správnych orgánov bola žalobcovi uložená pokuta 20 000.- Eur za porušenie § 35 ods. 2 zákona č. 171/2005 Z.z. o hazardných hrách - propagovanie prevádzkovania nepovolenej hazardnej hry bez udelenej alebo vydannej licencie.

2. Krajský súd v dôvodoch svojho rozhodnutia argumentoval v bodoch 10 až 24 nasledovne :
„10.

Preskúmaním spisového materiálu súd zistil, že zásadnou námietkou ktorá spôsobuje skutočnosť, že zo strany krajského súdu došlo k zrušeniu napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia je skutočnosť, že zo strany správnych orgánov nedošlo k riadnemu procesnému postupu pri vydávaní rozhodnutia.

Ako vyplýva z konštatnej judikatúry NS SR pri administratívnom trestaní je potrebné dodržiavať základné zásady správneho konania a to tak, aby rozhodnutia v administratívnom trestaní rešpektovali a odrážali základné zásady správneho konania, aby rozhodnutia mohli byť preskúmateľné súdom.

12.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhoduje o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

13.

Súd dospel k záveru, že trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb - podnikateľov) musí podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy. Z tohto hľadiska je potrebné vykladať aj všetky záruky, ktoré sa poskytujú obvinenému z trestného činu. Hranice medzi trestnými deliktami za ktoré ukladá trest súd a deliktami za ktoré ukladá sankciu správny orgán sú určené prejavom vôle zákonodarcu a nie sú odôvodnené prirodzeno-právnymi predpismi.

14.

Napokon aj Odporúčanie Výboru ministrov č. R(91) pre členské štáty o správnych sankciách, ktoré bolo schválené Výborom ministrov dňa 13.2.1991 na 452 zasadnutí zástupcov ministrov odporúča vládam členských štátov, aby sa vo svojom práve aj praxi riadili zásadami, ktoré vyplývajú z tohto Odporúčania. Pokiaľ ide o obsah pôsobnosti tohto odporúčania, je v ňom uvedené, že sa vzťahuje na správne akty, ktorými sa ukladá postih za správanie, ktoré je v rozpore s uplatňovanými pravidlami, či už ide o pokuty alebo iné opatrenia trestnej povahy, bez ohľadu na to, či majú peňažnú alebo inú povahu. Tieto druhy postihu sa považujú za správne sankcie.

15.

V danej veci ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupov správnych orgánov o postihu za správny delikt s uložením peňažnej pokuty, preto treba podľa názoru súdu aplikovať na uvedenú vec čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru.

16.

V predmetnej veci bola žalobcovi uložená pokuta podľa § 57 ods. 3 za porušenie § 35 ods. 2 zákona č.171/2005 Z.z., pričom žalobca namieta, že orgán dozoru pri ukladaní pokuty vydal rozhodnutie, ktorého výrok nemá náležitosti podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku a odôvodnenie tak isto nespĺňa náležitosti odôvodnenia podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku.

17.

Krajský súd v Trnave konštatuje, že žalovaný napadnutým rozhodnutím, ktorým potvrdil rozhodnutie orgánu dozoru, ktorého výrok rozhodnutia nemá náležitosti podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku.

18.

Rozhodnutia trestného charakteru, ktorými sú nepochybne rozhodnutia o uložení pokuty v zmysle § 57 ods. 3 zák. č. 171/2005 Z.z. je nevyhnutné, aby správny orgán vymedzil presne za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý, to je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania prípadne uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zameniteľný s iným skutkom. Táto miera podrobností je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky vo veci rozhodnutej, pre určenie rozsahu dokazovania a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa porušovateľ dopustil a v čom spáchané konanie žalobcu uvedené v odôvodnení rozhodnutia spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné pre určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosti zámery skutku a možnosti opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je

potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia.

19.

Význam výrokovej časti spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníka konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľná časť rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená a aké oprávnenie, či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútiteľné exekúciou a výrok rozhodnutia musí preto obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade i evidencie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený s iným skutkom. Ak správny orgán neuvedie tieto náležitosti vo výroku svojho rozhodnutia, poruší základnú zásadu administratívneho trestania. Z výroku preskúmaného rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného nebolo možné zistiť, kedy bol uvedený skutok žalobcom spáchaný, čo malo tiež za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu.

20.

Pokiaľ ide o porušenie ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku, podľa ktorého je odôvodnenie prvostupňového správneho orgánu ako aj odôvodnenie žalovaného nedostatočné, krajský súd poukazuje na to, že žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán podrobne neuviedli akým spôsobom a v akom rozsahu žalobca realizoval hazardné hry a z uvedených rozhodnutí nie je možné zistiť čo považoval žalovaný za preukázané v súvislosti, že žalobca prostredníctvom svojho internetového portálu propagoval hazardné hry iných subjektov. Nepostačuje len konštatovanie, že žalobca bol registrátorom a držiteľom národnej domény druhej úrovne www.kasino.sk a prostredníctvom tejto domény propagoval hazardné hry bez udelenej a vydannej licencie, avšak z odôvodnenia rozhodnutia musí jasne vyplývať, akým spôsobom a v akom rozsahu túto činnosť vykonával. Z tohto dôvodu je námietka žalobcu, že žalovaný vo svojom rozhodnutí jasne a zrozumiteľne nezdôvodnil akým aktom (činnosťou) žalobca propagoval hazardnú hru na prevádzkovanie ktorej mu nebola udelená vydaná licencia a na základe akých skutočností je možné považovať propagovanie hazardnej hry za hazardné hry bez udelenej alebo vydannej licencie, za dôvodnú.

21.

Pokiaľ ide o ďalšie námietky, ktoré uviedol žalobca v žalobe, krajský súd sa k týmto námietkam nevyjadruje z dôvodu, že zo strany žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu došlo k závažnej procesnej chybe spočívajúcej v nepreskúmateľnosti napadnutých rozhodnutí a samotná táto skutočnosť má za následok, že obe rozhodnutia bolo potrebné zrušiť ako nepreskúmateľné podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP.

22.

Úlohou správnych orgánov v ďalšom konaní bude vo veci opätovne rozhodnúť a to v súlade s ust. § 47 ods. 2 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku, jasne a zrozumiteľne vymedziť skutok za ktorý bola žalobcovi uložená pokuta. V odôvodnení svojich rozhodnutí sa vysporiadať najmä s otázkou, akým aktom žalobca propagoval hazardnú hru na prevádzkovanie ktorej mu nebola udelená a vydaná licencia a na základe akých skutočností je možné považovať propagované hazardné hry za hazardné hry bez udelenej a vydannej licencie, vysporiadať sa ďalej so všetkými námietkami ktoré boli vznesené zo strany žalobcu v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu, nakoľko žalovaný sa k jednotlivým námietkam dostatočne vo svojom rozhodnutí nevyjadril."

3. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote 23.6.2017 kasačnú sťažnosť žalovaný (ďalej označený ako „sťažovateľ“) z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP pre nesprávne právne posúdenie veci, najmä v bodoch 10., 13. a 17. odôvodnenia. Podľa názoru sťažovateľa výrok rozhodnutia prvostupňového orgánu je správny a v súlade s § 47 ods. 2 správneho poriadku, obsahuje rozhodnutie vo veci samej s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, opis činnosti ktorou došlo k porušeniu zákonných ustanovení a keďže žalobcovi bola uložená povinnosť na plnenie,

výrok obsahuje aj lehotu na uvedené plnenie. Sťažovateľ namieta, že zdôvodnenie krajského súdu sa opiera o Odporúčanie Výboru ministrov č. R(91) pre členské štáty o správnych sankciách, ktoré nie je implementované do vnútroštátneho právneho poriadku SR, najmä nie do Správneho poriadku, a teda výrok rozhodnutia je možné hodnotiť len z hľadiska jeho súladu s ustanovením § 47 ods. 2 Správneho poriadku. Iné dôvody v kasačnej sťažnosti uvedené neboli. Z uvedených dôvodov žiadal, aby kasačný súd podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaný žiadal kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP a zaviazat' žalovaného k náhrade trov konania a trov právneho zastúpenia v konaní o kasačnej sťažnosti.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd postupom podľa § 452 a nasl. Správneho súdneho poriadku preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 Správneho súdneho poriadku).

6. Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym posúdením veci krajským súdom, vyjadreným v citovaných bodoch 10 až 24 jeho rozsudku. Vzhľadom na obsah kasačnej sťažnosti sa kasačný súd v ďalšom obmedzí na doplnenie dôvodov rozsudku vo vzťahu k náležitostiam výroku rozhodnutia správneho orgánu.

7. Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu, pričom o uložení pokuty žalobcovi rozhodol prvostupňový orgán nasledovným výrokom:

„Daňový úrad Banská Bystrica na základe § 54 ods. 1 písm. e) zákona č. 171/2005 Z. z. o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ukladá podľa § 56 ods. 3 dozorovanému subjektu Platon Technologies, s.r.o. DIČ 2022119572, IČO 36279129, IČ DPH SK 2022119572, Hlavná 3, 927 01 Šaľa za porušenie § 35 ods. 2 zákona č. 171/2005 Z. z. o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov - propagovanie prevádzkovania nepovolennej hazardnej hry bez udelenej licencie alebo vydanjej licencie, pokutu vo výške 20 000, 00 Eur, slovom dvadsaťtisíc eur.“

Pokutu je dozorovaný subjekt podľa ďalšieho znenia výroku rozhodnutia povinný uhradiť do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia na označený účet vedený v Štátnej pokladnici.

8. Podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania.

9. Vo výroku rozhodnutia správneho orgánu sú uvedené ustanovenia §§ 54 ods. 1 písm. e), § 56 ods. 3 a § 35 ods. 2 zákona č. 171/2005 Z. z., pričom správny orgán zjavne uplatnil znenie účinné k 31. 5.2016 resp. k 31.12.2016.

Podľa § 54 ods. 1 písm. e) zákona č. 171/2005 Z. z., ak orgán dozoru pri výkone dozoru zistí, že dozorovaný subjekt porušil ustanovenia tohto zákona, osobitných zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na prevádzkovanie hazardných hier, propagovanie hazardných hier, podmienky prevádzkovania hazardných hier ustanovené v tomto zákone alebo určené v individuálnej licencií alebo všeobecnej licencií, povinnosti podľa schváleného herného plánu vrátane pravidiel hazardných hier alebo nesplní povinnosti jemu uložené právoplatným rozhodnutím orgánu dozoru, uloží mu pokutu, pričom výška pokuty bola stanovená § 56 ods. 3.

Podľa § 56 ods. 3 orgány dozoru uložia dozorovanému subjektu podľa § 12 písm. e) a f) pokutu od 20 000 eur do 500 000 eur, ak propaguje hazardné hry v rozpore s týmto zákonom.

Podľa § 35 ods. 2 zákona propagovanie hazardnej hry je dovolené, len ak na jej prevádzkovanie bola udelená alebo vydaná licencia podľa tohto zákona a je prevádzkovaná za podmienok ustanovených týmto zákonom.

10. Z vyššie uvedeného znenia výroku (uvedený v bode 7) je nesporné, že výrok rozhodnutia obsahuje uvedenie ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého správny orgán rozhodol o uloženej sankcii za propagovanie hazardnej hry v rozpore so zákonom (§ 56 ods. 3). Výrok však obsahuje len veľmi stručné a navyiac zmätočné skutkové vymedzenie správneho deliktu ako propagovanie prevádzkovania nepovolennej hazardnej hry bez udelenej licencie alebo vydananej licencie.

11. V konaní o správnom delikte je identifikáciou „veci“ uvedenie skutku/konania s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedenie iných skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok/konanie postihovaného subjektu nemohlo byť zameniteľné s iným skutkom/konaním, teda s inou vecou. Práve uvedené požiadavky charakterizujú „vec“ ktorej sa výrok týka. Význam tejto časti výroku rozhodnutia v konaní o správnom delikte krajský súd v bode 18 a 19 svojho rozhodnutia jednoznačne zdôvodnil v súlade s ustáleným právnym názorom na náležitosti výroku rozhodnutia k obsahu pojmu „rozhodnutie vo veci“ podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku, ale aj v súlade s ustálenou súdnou praxou. Kasačný súd príkladom uvádza rozhodnutia publikované v Zbierke rozhodnutí Najvyššieho súdu a súdov SR pod č. R 101/2011, R/51/2011, R 2/2014.

12. Kasačný súd nezistil dôvod na zmenu uvedeného ustáleného právneho posudzovania obsahu náležitostí rozhodnutia o správnom delikte, ktorý bol vyslovený už v rozsudku NS SR 8Sžo/28/2007 nasledovne:

„Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte, musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. Tento záver je vyvoditeľný priamo z ustanovenia § 47 ods. 2 Správneho poriadku. V rozhodnutiach trestného charakteru, ktorými sú nepochybne i rozhodnutia o iných správnych deliktoch je nevyhnutné vymedziť presne, za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý. To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, pre určenie rozsahu dokazovania a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné pre určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľná časť rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútiteľné exekúciou.“

13. Záver o nevyhnutnosti úplnej špecifikácie iného správneho deliktu (z hľadiska vecného, časového a miestneho) plne korešponduje i s medzinárodným záväzkom SR. Je potrebné pripomenúť, že i na rozhodovanie o iných správnych deliktoch dopadajú požiadavky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách (publikovaný pod č. 209/1992 Zb.). Keď Dohovor v článku 6 ods. 1 uvádza „akékoľvek trestné obvinenie“, je potrebné poskytnúť záruku tomu kto je obvinený v trestnom konaní ako aj v správnom konaní pre podozrenie zo spáchania správneho deliktu. Takto vykladá Dohovor stabilne i judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva. Z vyššie uvedeného je potom potrebné vyvodíť aj požiadavky na obsah výroku rozhodnutia o postihu za správny delikt.

14. Pokiaľ sťažovateľ namietal dôvody krajského súdu vyplývajúce z odporúčania Výboru ministrov R(91) o správnych sankciách, kasačný súd pripomína, že ide o odporúčanie Výboru ministrov rady Európy ako významný prameň poznania obsahu princípov správneho trestania, ktorý sa má uplatňovať v

právnej úprave členských štátov RE. Ako medzinárodný dokument s politickou (nie právnou) záväznosťou je interpretačnou pomôckou pre pochopenie a aplikáciu princípov správneho trestania v európskom právnom priestore a Slovenská republika ako členský štát RE má medzinárodný záväzok presadzovať požiadavky z nich vyplývajúce vo svojej právnej úprave.

Keďže SR doteraz neprijala ucelenú procesnú úpravu konania o správnych deliktach (mimo konania o priestupkoch) a na konanie sa vzťahujú ustanovenia Správneho poriadku, je práve súdny výklad ustanovenia § 47 ods. 2 Správneho poriadku o náležitostiach výroku rozhodnutia v súlade s požiadavkami predmetného odporúčania.

15. Kasačný súd nad rámec dôvodov krajského súdu v záujme zákonnosti ďalšieho konania vo veci upriamuje pozornosť na zjavnú neúplnosť administratívneho spisu, z ktorého nie je možné zistiť naplnenie požiadaviek ustanovení § 3 ods. 1, 2, § 32 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku, pričom Zápisnica z vyhľadávacej činnosti z 18.11.2015 sa javí ako neukončená.

16. Vzhľadom na uvedené kasačný súd, aj po oboznámení sa s pripojeným súdnym a administratívnym spisom, musí konštatovať, že v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v napadnutom rozhodnutí. Námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia krajského súdu. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

17. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP.

18. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.